

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Interim verò in Saxonia, Otto Brūswicensis & Lüneburgensis princeps, agebat in carcere Zwerinensium comitum: Henrico autem comite moriente, Gunce-linus eius frater satis propendebat, potentem illum principem laxare sine precio, vt magnam apud illum gratiam iniret: Sed restitit dux Saxonie Albertus, qui in eius captiuitate lucri partem habere ratus, nullo pacto laxari permisit, priusq̃ Hiddesacker ab Ottone illius dominio traderetur. Solutus vinculis Otto, multam à suis ministerialibus pertulit rebellionem, quòd per lōgauam captiuitatem in contemptum illis venerat: cum & Magdeburgensis, & Halberstadensis pontifices, Imperatoris (vt ferunt) voluntate, fouerent rebelles. Hoc aut̃ erat illud tempus anni vicesimioctauo post mille ducentos, cum rebus in Liuania flaccescentibus, subita barbarorum incursione, arx Dunemunde capta, & omnes inibi religiosi viri, non paruo numero, sunt oppressi, martyrioque pro Christo coronati. Quo etiam tempore, vt diximus, Papa Gregorius veniens Afsisum, in conspectu maxima multitudinis, quæ deuotionis gratia eò confluit, beatum Franciscum canonizauit, his vsus verbis: Ad laudem & gloriam omnipotentis Dei patris & filij & spiritus sancti, & gloriose virginis Mariæ, & sanctorum apostolorum Petri & Pauli, & ad honorem ecclesiæ Romanæ, beatissimum patrem Franciscum, quem Dominus glorificauit in calis, debito in terris obsequio venerantes, de consilio fratrum nostrorum & aliorum ecclesiæ prelatorum, in catalogum decreuimus sanctorum adnotandum, & festum diem obitus eius celebrandū. Statim cardinales, Te Deum laudamus incipiunt, & populi voces laudes Christi excipiūt. Papa
de

de folio descendit, & cum cardinalibus sanctum corpus de tumba leuauit. Sunt qui scribant, Friderico Imperatori, cum in terra sancta esset, Soldanoque verba cōtulisset, Hierosolymam recuperauisse: quam, vt aiunt, Imperator in vigilia Paschæ nudis pedibus ingressus, in templo Christum adorauit, & Bethlehem Nazarethq^{ue}, cum cæteris Galilææ oppidis, in deditionem receptis, in Siciliam maturasse. Sed ea narratio apud me fidē non habet, quod peregrini, qui tum ibi militabant, nihil horum retulerint, nec à disertissimis authoribus vlla eius rei mentio est: quam proculdubio, minima scribentes, non præterissent silentio: Hoc facile crediderim, Imperatorem sub conductu Soldani loca sancta inuississe deuotionis gratia, sed in deditionem recepisse quis crederet? Per hoc autem tempus Albertus Liouienſis episcopus, qui Rigam urbem primus communiuit, è seculo migrauit, vicesimonono post mille ducentos: & Bremensis ecclesia, iure suo vsa, magistrum Albertum Bremensem Scholasticum in episcopum constituit: Sed Rigenſes canonici alium quendam Nicolaum elegerunt: diuq^{ue} fuit altrinscius, coram iudicibus impetratis à sede apostolica, disceptatum. Tandem Papa Bremensibus silentium imposuit, pro sua (vt dicitur) voluntate. Postea anno quadragesimosexto idem Albertus, à Papa Innocentio IIII. apud Lugdunum ciuitatem Galliarum tunc agente, legatus in Prusiam & Liunionem est missus: & sequenti anno, defuncto Iohanne episcopo, residentiam obtinuit in sede Lubicensi, per annos sex: demum factus archiepiscopus Rigenſis. Hoc etiam tempore Adolphus comes Holsatiae, postquam terram suam recuperauit, artem firmavit ad Albim fluuium prope Hamburgum, cuius nulla hodiè extant vestigia: eo crediderim in loco,

quo

quo ante illū rex Dania ibi fortalitium erexit: Perma-
net loco nomen, vi vrbs Nouāuicus dicatur: tunc extra
urbem, nunc velut in medio conclusus: Tanta est facta
urbi accessio.

CAPVT V.

Annus erat tricesmusquintus post mille ducētos,
cū Imperator Fridericus tertiam duxit coniu-
gem, Angliæ regi germanam, & mense Augusto nuptiæ
celebrantur Moguntia. Ibi pater filium suum Henri-
cum regno destituit, quod grauius & implacabiliter
patrem offendisset: eumq; in Calabriam misit asseruan-
dum, vnde nunquā rediit: Ibi quoque Otto dominus
Brunswicensis & Luneburgensis dominium omne su-
um posuit in manus Imperatoris: qui renouato titulo,
ducatus inde erexit, quem inscribi iussit Brunswicen-
sem, deq; illo Ottonem inuestiuit, primum eius tituli du-
cem: nec enim post tempora destituti aui sui Henrici
Leonis, ullus erat ducatus in Saxonia, præter eum, quem
destituto Henrico memorato, Bernardus accepit, & ex
eo nunc tenet filius Albertus. Otto iam dux renouata
questione in urbem Bremam, quam auus eius aliquando
possedit, eam cingit obsidione: & extortis inde pecunijs,
incendijsq; multis factis, rediit: Arcem Ottersberge
quidam ab ecclesia captam duci tradunt: Sed anno se-
quenti, facta inter episcopum & ducem reconciliatione,
quadam feuda donantur ab ecclesia duci: & communi
vtriusq; consensu, Horneborg & Ottersberg arces euer-
tuntur: quod alteram teneret archiepiscopus: alteram
verò dux, in alternum præiudicium. Proximo anno bea-
ta Elisabeth in Mersburgum translata est, præsentē Im-
peratore, multisq; principibus, & infinita hominū mul-
titudine. Per quæ tempora, cū à memoria I. Friderici
duraret